III. FIREA FIINŢEI

Pornind de la ideea cantitativă a existenţei, am privit-o ca tot, apoi ca parte şi treptat, în cursul acestei cercetări, am aruncat unele sonde asupra calităţii ei.

Se cuvine acum să ne oprim mai aproape la această calitate şi să încercăm să desluşim observaţiile făcute asupra ei.

1. Fiinţa ca însuşire. Faptul şi felul de a fi

Filosofii au încercat de mult să deosebească două înţelesuri ale verbului a fi: într-adevăr, „este" poate să însemne două lucruri, aparent deosebite: felul şi faptul de a fi.

În prima accepţie folosim verbul „a fi" când zicem: cerul e albastru; problema e grea; omul e animal. Ori când zicem cu Poetul: